

Gheorghe BÎLTEANU

(16.09.1924 – 21.10.2010)

- Profesor de fitotehnie (1967-1990) și profesor consultant la Catedra de Fitotehnie din cadrul Facultății de Agricultură din București (1990-2010)
- Doctor în agronomie (1955)
- Doctor docent în științe (1970)
- Doctor Honoris Causa, Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București (2007), Universitatea Bioterra București (2001), Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului Timișoara (1996)
- Membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” (1969)
- Vicepreședinte (1969-1992), Președinte (2002-2005) și Președinte de onoare (2009) al Secției de Cultura Plantelor din cadrul Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”
- Membru extern al Academiei Slovace de Științe Agricole (1995)
- Prodecan al Facultății de Agronomie (1958-1962)
- Prorector al IANB-București (1964-1969)
- Rector al IANB-București (1969-1972)
- Director al Direcției Învățământ Superior Agricol, din cadrul Ministerului Învățământului (1962-1964)
- Șef al Catedrei de Fitotehnie din IANB-București (1969-1986)
- Membru fondator și primul Președinte al Societății Inginerilor Agronomi din România (1990, 1993)
- Membru în Consiliul Producției Vegetale din Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (1973-1978)
- Membru în Consiliul Consultativ pentru Strategie, Dezvoltare și Reformă în Agricultură și Industrie Alimentară (1992-1994)
- Membru în colegiul de redacție la: „Probleme agricole”, „Producția vegetală – Cereale și plante tehnice”, „Probleme de agrofitehnie teoretică și aplicată”, „Știință și tehnică”, „Editura Ceres”, „Lucrări științifice, Institutul Agronomic Nicolae Bălcescu” ș.a.
- Cercetările științifice realizate și experiența profesională, precum și vocația de dascăl i-au permis Profesorului Bîlteanu Gheorghe să elaboreze cele mai apreciate monografii și tratate de Fitotehnie, publicate în numeroase ediții, începând cu anul 1969 și până în 2003, totalizând peste 4600 de pagini. De asemenea, a îndrumat numeroși tineri în formarea agronomică superioară și a condus la finalizarea a peste 60 teze de doctorat.
- A primit numeroase distincții și premii, printre care amintim:
 - Medalia „Meritul științific” (1966);

- Ordinul Muncii, Clasa a III-a (1969);
- Gradația de merit (1974);
- Premiul „Ion Ionescu de la Brad” al Academiei Române (1981);
- Medalia Jubiliară a Universității din Pisa (1985);
- Diploma „Absolvent de onoare” al Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului Timișoara, cu ocazia semicentenarului (1995);
- Diploma de Onoare și Medalia Jubiliară acordată de Ministerul Agriculturii și Alimentației pentru o „îndelungată și prodigioasă activitate în slujba agriculturii românești” (1997);
- Ordinul Național „Steaua României” în grad de Cavaler, prin Decret prezidențial (151/20.03.2003);
- Diplomă de Excelență acordată de Academia de Științe Agricole și Silvice (2009);
- Premiului „OPERA OMNIA”, acordat de Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior pe anul 2009.